

когато са въцарилъ Мортагонъ и 817, когато Христіенскыѣ плѣнници въ Българія, пріели свобода да са върнѣтъ сѣкый въ отечеството си, като са сключилъ между Българыѣ и Византійцыѣ желателенъ миръ ⁽²⁵⁾.

§ 17. Правленіето на Мортагона и наследника му Владиміра — Пресіама,
820—843 год. (*)

« Мортагъ (т. е. Мортагонъ, инакъ Омортагъ), казва Гилфердингъ, направилъ премирение съ Римляныѣ, което и пазилъ неизмѣнно, както и преемникъ му Пресіамъ. — Цѣльта на Крумовыѣ стремленія былъ Босфоръ; дѣйствиата Мортаговы и Пресіамовы были насочены къмъ западъ.

« Тукъ честъта Людевитева скоро са рѣшила: въ 821 г. той ёще са противѣлъ на натиска на Франкыѣ, но слѣдъ една година былъ принуденъ да бѣга при Сърбыѣ. Лѣтописцыѣ разказватъ, че той убилъ сръбскыя кнезь, който го былъ пріелъ, а послѣ побѣгнѣлъ оттамъ въ Далмація при Лодомысла, чичо на съперника му Борна, и былъ убитъ отъ него. Сичката хърватска земя са намѣрвала пакъ во властъта на Франкыѣ. Предѣлыѣ имъ допрѣли пакъ до Българія, подигнѣла са распря за границата и станѣли сбиванія тукъ-тамъ. Славенското племе на

⁽²⁵⁾ Assemani *Calendaria Eccles. Universæ* T. II. p. 353, 359, у Т. С. Бурмова. (Глед. неговата диссертация въ *българ. Книжници* подъ заглавие: « Заначалото, распространеніето и утвържденіето на Христіанската вѣра между Българыѣ »).

(*) Туй ё продълженіе отъ разказа на Гилфердинга за епохата царъ — Каранова, съ която са занимахмы въ предпослѣдныѣ два параграфа 14 и 15.